

[Justitsministeren.]

undgå. Firmaet har således ikke ved at påtage sig disse arbejder udvist noget selvstændigt eller strafbart initiativ.

Det bør i denne sammenhæng anføres, at firmaet i tiden efter 29. august 1943 har bestræbt sig på at begrænse værnemagtsarbejderne mest muligt, idet det ikke lod sig gøre ganske at ophøre med disse arbejder efter den tvangssituation, der var skabt efter udstedelsen af den tyske forordning af 4. september 1943, hvorefter alle danske firmaer var forpligtet til (under strafansvar) på forlangende af vedkommende tyske myndighed at udføre bestillinger på leverancer til eller arbejder for den tyske værnemagt i Danmark, jfr. iøvrigt herom udviklingen i revisionsberetningen I, pag. 4 forneden — pag. 7 med bilag.“

Så kommer det stykke, jeg citerede i min indledning:

„Med hensyn til samarbejdet med besættelsesmagten iøvrigt er der ikke ved den foretagne undersøgelse konstateret utilbørlighedsmomenter af en sådan grovhed, at de kan begrunde en strafferetlig tiltale. Den alvorligste indvending, der kan rettes mod firmaet, er den, at det er konstateret, at der i flere tilfælde er indkøbt materialer til brug ved værnemagtsarbejderne til overpriser, varierende fra 5 til 15 pct. af de lovlige priser, undertiden noget mere. Dog synes disse overtrædelser ikke at have et sådant omfang, at de alene kan begrunde tiltale for overtrædelse af loven af 28. august 1945.

Under henvisning til ovenstående skal jeg herefter indstille, at der ikke foretages yderligere i sagen, da denne ikke kan forventes at ville falde ud til domfældelse.

I tiltrædelsestilfælde vil sagen blive oversendt til revisionsudvalget for tyske betalinger til videre foranstaltning (samt til Københavns krisepoliti til foranstaltning i anledning af de konstaterede prislovsovertrædelser).“

Det er altså det grundlag, sagen er sluttet på, og det er det grundlag, som har foreligget til prøvelse i justitsministeriet.

Så vil jeg endelig sige, at når den ærede ordfører for forespørgerne drager revisionsudvalgets kompetence i tvivl, er det så ikke en unødigt bekymring? Det, som revisionsudvalget i første række skal gøre, det, som efter mit skøn er det væsentlige, er at oversende sagen, som ligger i udvalget, til prisdirektoratet, for at det kan foretage gennemprøvelse af priserne. Ingen bestrider fornøftigvis, at dertil er prisdirektoratet

den mest kompetente myndighed, og ingen vil formentlig heller — han mene så om revisionsudvalget, hvad han vil — bestride dets kompetence til at sende sagen over. Det er det, det drejer sig om.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen mener at kunne påpege, at det i mange tilfælde var forekommet, at sager, som var sluttet, var genoptaget og sluttet igen og genoptaget. Det være langt fra mig at bestride det. Der er hjemmel for at genoptage sager, og det sker, men betingelserne for genoptagelse skal være til stede; det er det afgørende.

Endelig rejste den ærede ordfører for forespørgerne nogle spørgsmål om rigsadvokat Pihl. Jeg må have lov at minde om, at det spørgsmål, der oprindeligt blev stillet til mig, gik ganske kort ud på, om jeg agtede at foretage handlinger, som jeg oplyste jeg har foretaget. I den videre diskussion er der, hver gang diskussionen om det, der sidst havde været behandlet, var sluttet, taget et nyt emne op. Sidst nævnte det ærede medlem rigsadvokaten. Jeg skal derom indskrænke mig til at sige, at i det, der foreligger for mig i sagen her, det, som jeg har oplyst, er der intet, der kunne give anledning til nogen bebrejdelse mod rigsadvokaten. Det, som i den tidligere argumentation fra den ærede ordfører for forespørgerne var det væsentlige, havde sit udgangspunkt i den opfattelse, at sagen var sluttet ved et kup på et tidspunkt, da efterforskningen knap var kommet i gang. Jeg oplyste, at det er en misforståelse — at efterforskningen i det væsentlige var sluttet, og at det væsentlige ifølge den samme skrivelse er, at der manglede nogen prisrevision. Når denne prisrevision ikke er foretaget dengang, er det fordi man skønnede, at det, den kunne oplyse, ikke kunne være af nogen betydning i forhold til det millionbeløb, sagen drejede sig om. Det er muligt — det er det, der er problemet —, at der er skønnet forkert på dette punkt. Jeg skal ikke udtale nogen mening om det, men dertil begrænser sagen sig; der er intet holdpunkt for at udtale nogen kritik af den beslutning, der blev truffet, selv om man siger, at efter det, der er passeret bagefter, tager vi det op og går priserne efter til bunds.

Formanden: Det ærede medlem hr. Thestrup har ordet for en kort bemærkning.

Thestrup: Jeg har forstået den højtærede justitsministers udtalelser sådan, at han ganske klart og tydeligt sagde, at efter det, der er fremdraget nu, måtte han alligevel mene, at det, der er foretaget af anklagemyndigheden, har været fuldt forsvarligt,